

Posudek na bakalářskou práci
Tat'jany Durické
Vliv husitství na slovanské státy

Tat'jana Durická si pro svou bakalářskou práci zvolila zajímavé a velmi náročné téma, především pro svou interdisciplinaritu. Dotýká se totiž jak historiografie, tak i literární vědy a literární historie; svou podstatou je to téma komparatistické.

Bakalářská práce se skládá z úvodu, pěti kapitol, závěru a seznamu použité literatury. Celkem má 50 stran textu (ve skutečnosti jich je ale méně, neboť autorka označila stránkou šest až úvod).

První kapitola se jmenuje Jan Hus a husitské války, druhá Husovo učení v myšlení slovanských národů, třetí Vliv husitských válek na slovanské státy, čtvrtá Ohlas husitství při formování současných států v novodobých dějinách a pátá Jan Hus a husitství v literatuře. Ponecháme stranou poněkud zavádějící a nepřesné názvy čtvrté a páté kapitoly, ale musíme konstatovat, že celá bakalářská práce trpí značnou nevyvážeností. První dvě kapitoly se měly stát pouze úvodem k vlastní práci; jádrem bakalářské práce měly být kapitoly čtvrtá a především pátá. Ve skutečnosti však první tři kapitoly tvoří podstatnou část práce – 33 stran. Čtvrtá kapitola má jen tři stránky, pátá pět a půl a závěr dokonce jednu stranu.

Je třeba rovněž konstatovat, že první tři kapitoly, ve své podstatě historiografické, se ukázaly být pro autorku velmi náročné (studentka nestudovala historii jako obor), proto mají nutně kompilační charakter. Tat'jana Durická pracovala jednak s populárně naučnou literaturou, jednak s literaturou odbornou, historickou a hojně využívala informací z internetu.

V posledních dvou kapitolách měla prokázat vlastní badatelskou invenci komparatistickou a literárně historickou. Bohužel této šance využila jen z malé části. Je to patrné především v páté kapitole, v níž měla předvést srovnávací studii o recepci husitství a postavy Mistra Jana Husa ve slovanských literaturách spojenou s tematickým rozбором vybraných děl inspirovaných Husovým osudem a dílem. Autorka se však spokojila v podstatě s naznačením seznamu takových děl a se „středoškoláckou“ kompilací frází získaných na internetu. Škoda.

K bakalářské práci T. Durické mám několik otázek, prosím, aby na ně při obhajobě odpověděla.

1. prosím o vysvětlení klíčového slova „bratriky“;
2. čím si autorka vysvětluje ztrátu vedoucí role šlechty v revoluci (s. 15);
3. odkud čerpala autorka informace o stavu knihoven krakovských mistrů a fakta o mistru Galkovi;
4. jak souvisí objevy M. Koperníka (1473–1543) s emancipací slovanských národů v 18. století a na počátku století devatenáctého (s. 40);
5. prosím o vysvětlení toho, co byla česká husitská církev (s. 42) – československá církev husitská byla založena v Praze r. 1920;
6. prosím o upřesnění toho, co myslí autorka výrazem „ve své době...“ (s. 43);
7. kdo to jsou „síčoví střilci“ (s. 42) a „temní lidé“ (s. 44);
8. je možné hovořit v 15. století o „zápasu s Vatikánem“ (s. 44);
9. prosím o vysvětlení, kam a odkud byla přesunuta „přesunutá“ pevnost... (s. 46);
10. konečně prosím o vysvětlení výrazu „následek opožděných morových epidemií“ (s. 49).

U bakalářských prací se předpokládá, že budou v podstatě kompilační, zároveň jejich autor musí ovládat zásady náležité práce s odbornou literaturou a že musí dbát zásad etiky odborné činnosti. Při čtení bakalářské práce Tat'jany Durické však na mnoha místech nevím, kde jde o vlastní autorčiny názory, kdy jde o parafrázi myšlenek někoho jiného a kdy o

doslovnou citaci. Autorka sice v poznámkách odkazuje na příslušné zdroje, ale v textu nikde přímé citace neoznačuje uvozovkami. Její výsledný text je tak značně nepřehledný.

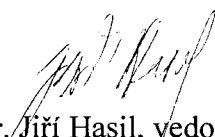
Bakalářská práce odráží též jazykovou kompetenci T. Durické. V textu najdeme řadu morfologických i syntaktických chyb (s. 11, 12, 20, 25, 28, 29, 31, 33, 34, 40, 44, 46), chyb v interpunkci (např. s. 7, 34, 49) i písařských nepřesností. V textu je i řada chyb v označování kvantit samohlásek (např. s. 7, 8 – autorka nerozlišuje mezi adjektivy a adverbii – , 9, 12, 16, 19, 32, 33, 38, 40, 41, 43, 44, 45, 49...). T. Durická nevhodně volí zvrtné pasivum místo opisného atd. Na mnohé z těchto problémů jsem ji upozorňoval při konzultacích při tvorbě bakalářské práce. Týká se to i nepřesností v psaní jmen historických postav (*Martin Lupač*, *Štěpán z Palče*, *Jan Čapek ze San*, *Blažek z Borotina*, *Ludovít*, *Sladkovič*, *P. J. Šafařík*); některá jména uvádí ve dvojí i trojí podobě (*Tjutčev/Tutčev*, *Fedor Ostpožský/ Fedor Ostrožský/Fedor Ostrožko*) či v podobě zkomolené (*Jan Huňady*). Na řadě míst najdeme české věty s ruskou syntaxí, které svědčí o tom, že byly přeloženy z ruštiny (některé jsou téměř nesrozumitelné – viz s. 28, 39, 44 a jinde), na jiných místech lexikum svědčí o nepřiznaném překladu ze slovenštiny (s. 37, 38, 40, 46). Autorka bakalářské práce užívá i neobvyklých či neexistujících slov (*ozvučnost*, *střilec...*), volí i nezvyklé a nevhodné slovní kombinace (...*husité císaři předepsali své stanovisko*, *jezdili do Lvova pro osvícení*, *Československo získalo titul samostatného státu*, *bojovník za evangelium pravdy a za temné lidé*, *Hus – borec za spravedlnost*), nejednotně užívá koncovky *-ismus/-izmus*. V odborné práci se rovněž jeví jako nevhodné uvádění rodného jména po příjmení (*Rožnay Samuel*, *Sladkovič Andrej*, *Ševčenko Taras*, *TjutčevFjodor Ivanovič*, *Zguriška Zuzka...*).

Bakalářská práce Tat'jany Durické vykazuje sice řadu nedostatků a odráží jistou (přirozenou a pochopitelnou) nezkušenost autorky s badatelskou prací, ale ve svém celku dává tušit, že ve svém dalším vývoji je autorka schopna tuto nezkušenost překonat.

Předložená práce splňuje podmínky kladené Univerzitou Karlovou na závěrečné práce svých absolventů, proto ji doporučuji k obhajobě.

Navrhuji, aby byla hodnocena jako dobrá až velmi dobrá, a to podle průběhu vlastní obhajoby (v závislosti na tom, jak její autorka odpoví na otázky položené v tomto posudku).

V Praze dne 5. 9. 2010

PhDr. Jiří Hasil, vedoucí práce
Ústav bohemistických studií